

תיקון הכל לי

לכו נרגנה לוי נריעה לצוד ישענו: נקדמה פניו בתודה בזמרות נריע לו: כי אל גדול יי ומלך גדול על כל אלהים:

הריני מזמן את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה ברחילו ורחימו על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל:

הריני מקשר עצמי באמירת העשרה מזמורים אלו לכל הצדיקים האמתיים שבדורינו ולכל הצדיקים האמתיים שוכני עפר קדושים אשר בארץ המה ובפרט לרבינו הקדוש צדיק יסוד עולם נחל גובע מקור חכמה רבינו נחמן בן פינא זכותם יגן עלינו ועל כל ישראל אמן:

טז « מכתם לדוד שמרני אל כי חסיתי בה: » אמרת לוי אדני אתה טובתי כל עליה: » לקדושים אשר בארץ המה ואדירי כל חפצי כבי: » ירכו עצבותם אחר מהרו כל אסיה נספיהם מדם וכל אשא את שמותם על שפתי: » יי מנת חלקי וכוסי אתה תומיך גורלי: » חבלים נסלו לי בנעמים אף נחלת שפרה עלי: » אברה את יי אשר יעצני אף לילות יסרוני כליותי: » שויתי יי לנגדי תמיד כי מוימני כל אמוט: » לכן שמח לבי ויגל כבודי אף בשרי ישפן לבטה: כי לא תעזב נפשי לשאול לא תתן חסידך לראות שחת: » תודיעני ארח חיים שבע שמחות את פניך נעמות בימיך נצח:

לב « לדוד משביל אשרי נשוי פשע בסווי חטאה: » אשרי אדם לא יחשב יי לו עון ואין ברוחו רמיח: » כי חרשתי בלו עצמי בשאנתי כל חיום: » כי יומם ולילה תכבד עלי ידך נהפך לשרי בחרבני קוץ סלה: » חטאתי אודיעך ועוני לא כסיתי אמרתי אודה עלי פשעי לוי ואתה

נשאת עון חטאתי סלה: » על זאת יתפלל כל חסיד אליה לעת מצא רק לשטף מים רבים אליו לא יגיעו: » אתה סתר לי מצר תצרני רני פלט תסוכבני סלה: » אשפילה ואודה בדרך זו תלך איעצה עליה עיני: » אל תהיו כסוס כפרד אין הבין במתג ורסן עדיו לבלום כל קרב אליה: » רבים מכאובים לרשע והבוטח ביי חסד יסוכבנו: » שמחו ביי וגיילו צדיקים והרינו כל ישרי לב:

מא « למנצח מזמור לדוד: » אשרי משביל אל דל ביום רעה ימלטו יי: » יי ישמרו ויחיהו ואשר בארץ ואל תתנהו בנפש איביו: » יי יסעדנו על ערש דוי כל משכבו הפכת בחליו: » אני אמרתי יי חנני רפאה נפשי כי חטאתי לך: » אויבי יאמרו רע לי מתי ימות ואבד שמו: » ואם בא לראות שוא ידבר לבו יקבץ און לו יצא לחוץ ידבר: » יחד עלי יתלחשו כל שנאי עלי ויחשבו רעה לי: » דבר בלעזל יציק בו ואשר שכב לא יוסיף לקום: » גם איש שלומי אשר בטחתי בו אוכל לחמי הנדיל עלי עקב: » ואתה יי חנני והקימני ואשלמה להם: » בזאת ידעתי כי חפצת בי כי לא יריע איבוי עלי: » ואני בתמי תמכת בי ותצובני לפניך לעולם: » ברוך יי אלהי ישראל מהעולם ועד העולם אמן ואמן:

מב « למנצח משביל לבני קרח: » כאיל תערג על אפיקי מים בן נפשי תערג אליה אלהים: » צמאה נפשי לאלהים לאל חי מתי אבוא ואראה פני אלהים: » היתה לי דמעותי לחם יומם ולילה באמר אלי כל חיום איה אלהיך: » אלה אזכרה ואשפכה עלי נפשי כי אעבר בסף אדם עד בית אלהים בקול רנה ותודה המון חוגג: » מה תשתחוה נפשי ותחמו עלי הוחלי לאלהים כי עוד אודנו ישועות פניו: » אלהי עלי נפשי

תשתחוה על בן אזכרה מארץ ירדן וחרמונים מהר מצערא: » תהום אל תהום קורא לקול צנוריה כל משבריה ונליה עלי עברו: » יומם יציה יי חסדו וכלילה שירה עמי תפלה לאל חיי: » אומרה לאל סלעי למה שכחתי למה קרר אלה בלחץ אויב: » ברצח בעצמותי חרפוני צוררי באמרם אלי כל חיום איה אלהיך: » מה תשתחוה נפשי ומה תחמו עלי הוחלי לאלהים כי עוד אודנו ישועות פני ואלהי:

נטי « למנצח אל תשחת לדוד מכתם בשלח שאול וישמרו את הבית להמיתו: » הצילני מאיבי אלהי ממתקוממי תשובבני: » הצילני מפעלי און ומאנשי דמים הושיעני: » כי הנה ארכו לנפשי יגורו עלי עזים לא פשעי ולא חטאתי יי: » פלי עון ירצון ויפוננו עורה לקראתי וראה: » ואתה יי אלהים צבאות אלהי ישראל הקיפה לפקר כל הגוים אל תחן כל בגדי און סלה: » ישובו לערב יחמו ככלב ויסוכבו עיר: » הנה יביעון בפיהם חרבות בשפתותיהם כי מי שמע: » ואתה יי תשחק למו תלעג לכל גוים: » עזו אליה אשמרה כי אלהים משגבני: » אלהי חסדי יקדמני אלהים יראני בשררי: » אל תהרגם פן ישכחו עמי הניעמו בחילה והורידמו מנגנו אדני: » חטאת פימו דבר שפתימו וילכדו בגאונם ומאלה ומבחש יספרו: » פלה בחמה פלה ואינמו וידעו כי אלהים משל בעקב לאפסי הארץ סלה: » וישבו לערב יחמו ככלב ויסוכבו עיר: » המה יגיעון לאכל אם לא ישבעו וילינו: » ואני אשיר עזך וארנן לבקר חסדך כי היית משגב לי ומנוס ביום צר לי: » עזי אליה אזמרה כי אלהים משגבני אלהי חסדי:

עז « למנצח על ידותון לאסף מזמור: » קולי אל אלהים ואצעקה קולי אל אלהים והאזין אלי: » ביום צרתי אדני דרשתי ידי לילה נגרה ולא תפוג

מאנה הנחם נפשי: א זכרה אלהים
ואהמיה אשיחה ותתעטף רוחי סלה: ה
אחות שמרות עיני נפעמתי ולא
אדבר: ו חשבתי ימים מקדם שנות
עולמים: ז אזכרה נגינתי בלילה עם
לבבי אשיחה ויחפש רוחי: ח
הלעולמים יזנח אדני ולא יסיה לרצות
עוד: ט האפס לנצח חסדו גמר אמר
לדר ודר: י השכח חנות אל אם קפץ
באף רחמי סלה: יא ואמר חלתי היא
שנות ימין עליו: יב אזכור מעללי זה
פי אזכרה מקדם פלאה: יג והגיתי בכל
פעלך ובעלילותיך אשיחה: יד אלהים
פקדש דרכך מי אל גדול באלהים: טו
אתה האל עשה פלא הודעת בעמים
עזך: טז גאלת בזרוע עמך בני יעקב
ויוסף סלה: יז ראוי מים אלהים ראוי
מים יחילו אף ירגזו תהמות: יח זרמו
מים עבות קול נתנו שחקים אף
חצציה ותהלכו: יט קול רעמך בגלגל
האירו ברכים תבל רגזה ותרגש
הארץ: כ בים דרכך ושבידך במים
רבים ועקבותיך לא נדעו: כא נחית
בצאן עמך ביד משה ואהרן:

צ « תפלה למשה איש האלהים אדני
מעון אתה היות לנו בדר ודר: כ
בטרם הרים ידו ותחולל ארץ ותבל
ומעולם עד עולם אתה אל: ג תשב
אנוש עד דבא ותאמר שובו בני אדם:
ד פי אלה שנים בעיניך ביום אתמול
פי ועבר ואשמורה בלילה: ה זרמתם
שנה יהיו בבקר כחציר יחלה: ו בבקר
יציץ וחלה לערב ימולל ויבש: ז פי
קלינו באפך ובחמתך נבדלנו: ח שנת
עונתינו לנגדה עלמנו למאור פניך: ט
פי כל ימינו פנו בעברתך בלינו
שנינו כמו הגה: י ימי שנותינו כהם
שבעים שנה ואם בגבורת שמונים
שנה ורהבם עמל ואון פי גז חיש
ונעפה: יא מי יודע עז אפך וכוראתך
עברתך: יב למנות ימינו פן הודע
ונביא לבב חכמת: יג שובה יי עד מתי
והנחם על עבדיך: יד שבענו בבקר

חסדך ונרננה ונשמחה בכל ימינו: ט
שמחנו כימות עניתנו שנות ראינו
רעה: י יראה אל עבדיך פעלך והדרך
על בניחם: יי יהי נעם אדני אלהינו
עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו
ומעשה ידינו כוננהו:

קה « הודו ליי קראו בשמו הודיעו
בעמים עלילותיו: ב שירו לו
זמרו לו שיחו בכל נפלאותיו: ג
התהללו בשם קדשו ישמח לב מבקשי
יי: ד הרשו יי ועזו בקשו פניו תמיד:
ה זכרו נפלאותיו אשר עשה מפתיו
ומשפטיו פיו: ו זרע אברהם עבדו בני
יעקב בחיריו: ז הוא יי אלהינו בכל
הארץ משפטיו: ח זכר לעולם בריתו
דבר צוה לאלף דור: ט אשר כרת את
אברהם ושבעתו לישחק: י ויעמידה
ליעקב לחק לישראל ברית עולם: יא
לאמר לה אתן את ארץ בניעז חבל
נחלתכם: יב בהיותם מתי מספר כמעט
וגרים בה: יג ויתהלכו מגוי אל גוי
מממלכה אל עם אחר: יד לא הניח אדם
לעשקם ויזכח עליהם מלכים: טו אל
תגעו במשיחי ולנביאי אל תרעו: טז
ויקרא רעב על הארץ כל מטה לחם
שבר: יז שלח לפניכם איש לעבד נמפר
יוסף: יח ענו בכבל רגלו ברזל באה
נפשו: יט עד עת בא דברו אמרת יי
צרפתהו: כ שלח מלך ויתירחו משל
עמים ופתחהו: כא שמו אדון לביתו
ומשל בכל קנינו: כב לאסר שריו
בנפשו וזקניו יחכם: כג ויבא ישראל
מצרים ויעקב גר בארץ חם: כד ויפר
את עמו מאד ויעצמהו מצריו: כה הפך
לבם לשנא עמו להתנפל בעבדיו: כו
שלח משה עבדו אהרן אשר בחר בו:
כז שמו כם דברי אתותיו ומפתים
בארץ חם: כח שלח השף ויחשף ולא
מרו את דברו: כט הפך את מימיהם
לדם וימת את דנתם: ל שרץ ארצם
אפרדעים בחדרי מלביהם: לא אמר
ויבא ערב בנים בכל גבולם: לב נתן
גשמיהם ברד אש להבות בארצם: לג

ויך גפנם ותאנתם וישפר עץ גבולם:
לד אמר ויבא ארבה וילק ואין מספר:
לה ויאכל כל עשב בארצם ויאכל פרי
אדמתם: לו ויך כל בכור בארצם
ראשית לכל אונם: לז ויוציאם בכסה
וזהב ואין בשבטיו בושל: לח שמח
מצרים בצאתם פי נפל פחדם עליהם:
לט פרש ענן למסה ואש להאיר לילה: מ
שאל ויבא שלו ולחם שמים ושיביעם:
מא פתח צור ויזוכו מים הלכו בציות
נחר: מב פי זכר את דבר קדשו את
אברהם עבדו: מג ויוציא עמו כששון
ברנה את בחיריו: מד ויתן להם ארצות
גוים ועמל לאמים יירשו: מה בעבור
ישמרו חקו ותורתיו ינצרו
הללויה:

קדז « על נהרות בכל שם ישבנו גם
בכינו בזכרנו את ציון: כ על
ערכים בתוכה תלינו כנרותינו: ג פי
שם שאחנו שובינו דברי שיר
ותוללינו שמחה שירו לנו משיר ציון:
ד איד נשיר את שיר יי על אדמת
נבר: ה אם אשכחה ירושלם תשכח
ימיני: ו תדבק לשוני לחכי אם לא
אזכרכי אם לא אעלה את ירושלם על
ראש שמחתי: ז זכר יי לבני אדם את
יום ירושלם האמרים ערו ערו עד
היסוד בה: ח בת ככל השדודה אשרי
שיושלם לה את גמולה שגמלת לנו: ט
אשרי שיאחו ונפץ את עלליה אל
הפלע:

קב « הללויה הללו אל בקדשו הללוהו
ברקיע עזו: כ הללוהו בגבורותיו
הללוהו כרב גדלו: ג הללוהו בתקע
שופר הללוהו בנבל וכנור: ד הללוהו
בתוף ומחול הללוהו בכננים ועגב: ה
הללוהו בצלצלי שמע הללוהו בצלצלי
תרועה: ו כל הנשמה תהלל יה הללויה:
זי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יי שבות
עמו יגל יעקב ישמח ישראל: ותישועת
צדיקים מיי מעוזם בעת צרה: זיעזום יי
ויפלטם יפלטם מרשעים וישיעם כי חסו בו:

שִׁיר יְהוּדוֹת

מַחֲדִיחַת ר' יֵצְחָק בְּרִיִּישְׁטֵר זִצְ"ל

בְּרוּךְ ה' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר לֹא הִשְׁבִּית לָנוּ גּוֹאֵל,
וְהַבְרִיָּלָנוּ מִן תּוֹעֵי בְּדַרְכֵי אֵל, וְקִרְבָּנוּ לְקָלִילוֹת
שִׁבְעַת רוּעֵי יִשְׂרָאֵל.

הוּא רַבֵּינוּ מְקוֹר תְּכֵמָה, וְאִמְרָתָם פֶּה לְחֵי אֲרוֹנֵינוּ מְקוֹר תְּכֵמָה.
הוּא רֹאשׁ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הוּא אִישׁ חַי, נִחַל נֹדֵבַע מְקוֹר תְּכֵמָה.

אֵל שִׁירָה נָא לִירֵדֵינוּ, מִה שֶׁעָשָׂה לְנַפְשֵׁינוּ, לְהַקְוֹ
בְּרִיתֵנוּ, לְהַטִּיב אַחֲרֵיתֵנוּ.
הוּא רַבֵּינוּ וְכִי

אֵל דּוֹנֵנוּ מוֹרֵנוּ, מְאֹר עֵינֵינוּ, הַאִיר לָנוּ הַתּוֹרָה,
וְהוֹצִיאָנוּ מֵאֲפֵלֶיהָ לְאוֹרָה.
הוּא רַבֵּינוּ וְכִי

בְּ טוֹחוֹת עֲצוּתָיו הַאֲמִתִּיּוֹת, לְהוֹצִיא נַפְשׁוֹת מִשְׁאוּל
תַּחֲתֵינָהּ, לְהַפְּוֹד יִרְדֵּהֶן לְעֲלִיּוֹת, וְהַעֲנֹת לְזִכְיוֹת.
הוּא רַבֵּינוּ וְכִי

גְּ דָלָה רַחֲמֵנוּתוֹ עֲלֵינוּ, לְהוֹצִיאָנוּ מֵעוֹנֵנוּ, אִם אִם אָנוּ
כְּמוֹ שְׁאֵנוּ, הוֹדִיעֵנוּ כִּי ה' עִמָּנוּ.
הוּא רַבֵּינוּ וְכִי

ד' יִבּוֹרֵי אֲמוּנָה שֶׁהִכְנִים בְּנוֹ, הֵם יַחֲוֵי אוֹתֵנוּ, הֵם
יַגִּבִּירוּ נַפְשׁוֹתֵינוּ, לְסַבּוֹל מִה שֶׁעוֹבֵר עֲלֵינוּ.
הוּא רַבֵּינוּ וְכִי

ה' תְּבוֹדֵדוֹת וְתַפְלוֹת שְׁלִימֵד אוֹתֵנוּ, לְדַבֵּר בִּינֵנוּ לְבִין
קוֹנֵנוּ, הֵם יַגְמִרוּ תְקוּנָנוּ וְיַצְחֵנוּ אוֹיְבֵנוּ. הוּא רַבֵּינוּ וְכִי

ו' יְרוּי רַבִּים שֶׁל כָּל אֶחָד לְפָנָיו, הֵם יִכְפְּרוּ עוֹנוֹתֵינוּ,
יֵאֵירוּ לוֹ אוֹר אֵין סוּף, לְדַעַת שְׁלִטוּכָה כָּל
מְאֻרְעוֹתֵינוּ.
הוּא רַבֵּינוּ וְכִי

ז' כוֹתוֹ הַשְּׂאִיר אַחֲרָיו, לְכָל הַהוֹלָכִים בְּדַרְכָּיו, לְכָל
אֲחֵר כְּפִי מַעֲשָׂיו, כְּאֲשֶׁר יִמְשִׁיךְ עָלָיו תְּקוּנָיו.
הוּא רַבֵּינוּ וְכִי

ח' יְרוּשׁ כְּמוֹתוֹ מַעֲלֵם, לֹא הִיָּה מַעֲלֵם וְעַד עוֹלָם,
מִהֲרַבְּרָה עוֹלָמוֹת שְׁמוֹ נִעְלָם, וְהוּא יִתְקַן אֶת הָעוֹלָם

כִּי זֶה כָּל הָאֵדָם.
הוּא רַבֵּינוּ וְכִי

ט' עִמָּנוּ כִּי טוֹב סַחְרוֹ, לֹא יִכְבֶּה בְּלִילָה גְרוֹ, עוֹלָם נֶלְדָּךְ
לְאוֹרוֹ, עַל יְדֵי ר' יֵצְחָק תְּלַמִּידוֹ.
הוּא רַבֵּינוּ וְכִי

י' אוֹשׁ אֵינוּ בְּעוֹלָם כָּלָל, הַמַּתְקַרְבִּים אֵלָיו מִשְׁתַּח וְעַל,
אִם יִשְׁלִיכוּ חַמְזוֹתֵם הַמְדוּמוֹת, וְנַעֲשׂוּ כְּאֲשֶׁר יִצְוֶם
בְּהַמְיָמוֹת.
הוּא רַבֵּינוּ וְכִי

כ' לָתֵת נַפְשֵׁנוּ לְשׁוֹרְשֵׁנוּ, אֲבָל מְאֹד גָּבַר מַתְנַדְנָנוּ,
כְּמוֹעַט כְּלֵינוּ בְּהַבְלִינוּ, לֹאֲלֵי עֲזָרַת רַבֵּינוּ.
הוּא רַבֵּינוּ וְכִי

ל' יְקוּשִׁי מוֹדֵרֵינִי שֶׁהִנְחִילָנוּ רַבֵּינוּ, פּוֹתֵחַ גִּידֵי קִשְׁיוֹת
לְבָנוּ, כָּל נִתְפַּס בְּרֵשֶׁת שׁוֹנְאָנוּ, וְכָל נִישָׁן יָמֵינוּ
וְשִׁנוֹתֵינוּ.
הוּא רַבֵּינוּ וְכִי

מ' פּוֹרְסָמִים רָצוּ לְהַשְׁתַּרֵּר עֲלֵינוּ, לְהַעֲבִירָנוּ מִדַּעַת
קְדֻשָׁנוּ, הוֹדִיעֵנוּ זֹאת רַבֵּינוּ, כִּי מִמֵּנוּ לֹא יִהְיֶה
הַדְּשׁוֹת עַד מִשִׁיחַ צְדָקָנוּ.
הוּא רַבֵּינוּ וְכִי

נ' צַח יִזְכֶּה לְהַפִּיץ אוֹרוֹ, וְעַד מִשִׁיחַ צְדָקָנוּ יֵאֵיר גְרוֹ,
וְהַמְשִׁיחַ בְּדַעַתוֹ יִלְחוּם, הוֹלֵךְ נְאוֹר עַד גְּבוּז הַיּוֹם.
הוּא רַבֵּינוּ וְכִי

ס' יִפְרֵ מַעֲשִׂיּוֹת שֶׁל שָׁנִים קְדֻמוֹת, נְפֻלָּים מִשְׁכַּעֲמֵם
פָּנִים לְהַחֲתוֹת, לְהַטִּיב פֶּת מִלֶּךְ מוֹדֵחוֹת, אֲשֶׁר נִפְלָה
בִּין חִלּוֹת לֹא טוֹבוֹת.
הוּא רַבֵּינוּ וְכִי

ע' שֶׁרָה מֵינֵי נְגִינָה, הַאֲמוּרוֹת עִם תַּחֲתָהּ, יִתְקַנֵּי תִיקוֹן
הַכְּלָלִי, וְנַעֲלֵי שְׁעֵשׂוּעִים אֲשֶׁר מִימוֹת עוֹלָם לֹא עָלוּ.
הוּא רַבֵּינוּ וְכִי

פ' לְאוֹת אֱלֹהֵי הַן קִצּוֹת דְרַכְּנוּ, מִי יִבִּין נֶדְלוּ מִי יִשְׁנֵי
עֲרֹבוּ, כָּל הַנֶּעַ וְהַנֶּעַ אֲשֶׁר נִחְשְׁבוּ, אֲשֶׁרֵינוּ שְׁלֹכֵינוּ
עַד פֶּה.
הוּא רַבֵּינוּ וְכִי

צ' יוֹנוּ הַקְדוּשׁ קוֹדֵשׁ קְדָשִׁים, כָּכֵל עַת וְהַנֶּעַ מוֹדֵשׁ
הַדְּשִׁים, הַבְּסִיחַ אֲשֶׁר עַל צִיּוֹנוּ בְּתַפְלָה נְגִשִׁים,
יִזְעִים מִשְׁאוּל אִם אִם עֲבָרוּ עוֹנוֹת קִשְׁיֵם.
הוּא רַבֵּינוּ וְכִי

ק' דוֹשְׁתוֹ אֲשֶׁר זָכָה מְרֹב פְּרִישְׁתּוֹ, עַל יְדֵי גוֹדֵל
הַתַּחֲקוּקוֹתוֹ וְרִיבּוֹי תְּפִלָּתוֹ, אֵין לְבוֹא עַד תְּכֻנָּתוֹ,
וְהוֹמִיָּה תְּהִלָּתוֹ.
הוּא רַבֵּינוּ וְכִי

ר' אִשׁ כָּל שְׁנָה וְשְׁנָה, צוּחַ לְהַתְקַבֵּץ עַל צִיּוֹנוּ אוֹסְתָהּ,
לְהַתְפַּלֵּל עִמּוֹ יַחַד בְּרִנָּה, וְלַעֲזוֹק עַל גְּפִילַת
הַמַּלְכוּת כְּבִנְיָה.
הוּא רַבֵּינוּ וְכִי

ש' וּמְרִים זֹאת תְּלַמִּידוֹ, מִיְדֵי שְׁנָה בְּשָׁנָה לְהַתְקַרְאוֹת
לְפָנָיו, שׁוֹבְרִים עַל זֶה כְּנִיעוֹת עֲנוּמוֹת, כִּי הוּא
תְּקוּנָם הַמְיֻחָד לְפָנָיו יוֹדֵעַ תַּעֲלֹמוֹת.
הוּא רַבֵּינוּ וְכִי

ת' וְרַת ה' אֲשֶׁר הִשִּׁיג מְרֹב נְדָלָתוֹ, מְרֹב עֲנוּתֵנוּתוֹ
וּמְגוֹדֵל קְדוּשָׁתוֹ, תוֹדִיעַ לְדָרֵי מַעֲלָה אִיָּה מְקוֹם
כְּבוֹדוֹ, וְלְדָרֵי מַטָּה מְלֹא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ.
הוּא רַבֵּינוּ וְכִי

י' עֲשֵׂנוּ עַל כָּל זֶה רַבֵּינוּ, לְשִׁמוּחַ כָּל יָמֵינוּ, וּבְפִרְכָּה
בְּשִׁבְתָּ קְדָשֵׁינוּ, וְלַעֲשׂוֹת הַקּוֹדִים עַל שְׁמֵחַת
יְהוּדֵינוּ.
הוּא רַבֵּינוּ וְכִי

יז' דָּקָה לִיתֵן עַל בְּנֵי אֲמוּנָתֵנוּ, לַעֲשׂוֹת אוֹיֵר הַנֵּחַ וְהַנֶּד
כָּכֵל גְּבוּלוֹתֵינוּ, לְדַבֵּר הַיְבוּרִי אֲמוּנָה עִם כָּל יוֹדֵעֵינוּ,
וְלְהַאֲמִין בְּהַשְׁתַּחֲתָּה פְּרָמִית בּוֹרְאָנוּ.
הוּא רַבֵּינוּ וְכִי

יח' דַּשׁ כָּכֵל עַת רְצוּנֵנוּ, כְּלִי לְהַתְפַּלֵּל מִמָּה שֶׁעוֹבֵר
עֲלֵינוּ, לְשִׁמוּעַ כְּקוֹל ה' הַיּוֹם, וְלְהַתְפַּדֵּד לְפָנָיו יוֹם
יוֹם.
הוּא רַבֵּינוּ וְכִי

יט' דוֹשְׁת אֲרֵץ יִשְׂרָאֵל לְהַמְשִׁיךְ עֲלֵינוּ, בְּהַרְרִיכֵנוּ עַל
אֲדָמָתֵנוּ, וּבְזֹה נִגְפָה לְאוֹרֵכַת אֲפִינוּ, וְלַנְצַחַת כָּל
מַלְחָמוֹתֵינוּ.
הוּא רַבֵּינוּ וְכִי

כ' זָכֹךְ וְנִחְזָק בְּנִקְדוֹת טוֹבוֹתֵינוּ, וְנִדְרֵי אוֹתֵנוּ לְפָה
זְכוּת נְאֻת הַבְּרִיָּה, חַמְזוֹת וְלִשְׁנוֹת הַגּוֹם נִחְזָק
מִדְּעַמֵּינוּ, וְנִחְיֶה חַיֵּי עוֹלָם בְּקְדוּשַׁת רַבֵּינוּ.
הוּא רַבֵּינוּ וְכִי

